

Németh Franciska, Általános orvos szak, VI. évfolyam, 2017/2018-as tanév

Weill Cornell Medical College, New York Presbyterian/Queens

Queens, New York, USA,

Az egyetem honlapján, illetve az évfolyamom Facebook-csoportjában láttam először meghirdetve ezt a programot, ami 4 hetes szakmai gyakorlatot kínál végzős orvostan-hallgatóknak. A jelentkezés nem volt zökkenőmentes, a dokumentáció és az ügyintézés menete is eltér a Magyarországon megszokottól; egy-egy szakmai gyakorlaton belül is több választható úgymond alágat kellett megadni a jelentkezési lap kitöltésekor, figyelve arra, hogy egy-egy alág csak egyszer szerepelhetett. Ehhez egy online katalógus állt rendelkezésünkre. Eleinte ez okozott némi fejtörést, mert figyelni kellett arra is, hogy a magyar egyetem elfogadja-e az adott gyakorlat tematikáját, vagy nem. Az is felmerült bennem, hogy első alkalommal meghirdetett programként ez a gyakorlati hely akkreditált-e, azaz elfogadja-e az egyetem ezt a gyakorlatot hivatalos hatodéves szakmai gyakorlatnak, de megnyugtattak, hogy minden USA-beli gyakorlati hely akkreditált.

Ahhoz, hogy részt vehessünk a gyakorlaton kellett kötnünk minőségbiztosítást is, amit nemhogy Magyarországon, de Európán belül sem lehet megkötni, így ezt online kellett intézni, de legalább biztosítót nem kellett keresni, mert a Weill Cornell Medical College honlapján feltűntették, hogy melyik céget ajánlják.

Talán a legnagyobb fejtörést az okozta, hogy volt egy 30 dolláros jelentkezési díj, amit csak és kizárólag csekken keresztül fogadtak el. Magyarországon nem találtam olyan bankot, ami foglalkozott volna USA-beli csekkekkel, a new yorkiak pedig semmi esetre sem voltak hajlandók banki átutalást elfogadni. Szerencsére az évfolyamtársamnak, akivel együtt mentem ki, élnek kint rokonai, akik be tudták fizetni ezt a díjat.

A fogadó egyetem nem biztosított számunkra szállást, így ezt is magunk intéztük. A kapcsolattartó ugyan megadott egy honlapcímet, amiről hamar kiderült, hogy csak az ottani egyetemre beiratkozott hallgatók pályázhatnak az ott meghirdetett szállásokra. Így egyedüli lehetőségként az albérlet maradt, aminek díja a helytől és időtartamtól függően (ami esetemben 5 hét volt) kb. 1500 dollártól gyakorlatilag a tízezer dolláros nagyságrendig terjedt. Nekünk szerencsénk volt ezzel, mert elfogadható áron elfogadható albérletet sikerült szerezni, ami ráadásul a kórháztól gyalog 10 percre volt.

A kiutazás maga eseménytelen volt, a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérrel indultunk és londoni átszállással érkeztünk New Yorkba. Tudtommal Bécsből átszállás nélkül is el lehet jutni New Yorkba, természetesen ez kényelmesebb lett volna, de a repülőjegyet nem nekem kellett elintézni, így ebbe nem volt beleszólásom. (Az oda-vissza út árát Dékán úr jóvoltából a Kar állta).

A gyakorlatot megelőző héten tartottak egy eligazítást Manhattanben, afféle orientációs napot, hogy nagyjából mi várható a gyakorlaton, illetve, hogy milyen papírokat kell majd kitöltenünk és kitölttetnünk. Érdekes volt olyan szempontból, hogy voltak ott olyan hallgatók is, akiknek az anyaországában nincs tél és nekik elmagyarázták, hogy milyen ruházattal és cipővel készüljenek fel a

télre. Azt is megtudtuk még, hogy hol lehet megfelelő köpenyt venni a gyakorlatra, ugyanis amit Magyarországon lehet kapni, azokat az USA-ban orvostanhallgató nem hordhatja, meg van határozva, hogy nekik milyen köpeny való.

Én szülészeti-nőgyógyászati osztályra kerültem; az orientációs napot követően emailben megkeresett az osztály fő adminisztrátora, hogy az első napomon pontosan hova kell mennem és milyen további papírmunkát kell elintéznem ahhoz, hogy dolgozni kezdhessek. Az orientációs napon csináltatnom kellett egy igazolványt, amire a new yorki kapcsolattartó azt mondta, hogy jó lesz a queensi kórházba is, nem csak a manhattanibe, de természetesen az első napomon az első dolog, ami kiderült az az volt, hogy a queensi kórházba bizony másik igazolvány kell. Szerencsére ezt is és az összes többi papírmunkát is gördülékenyen tudtam elintézni, ami kész felüdülés volt a magyarországi tapasztalatokhoz képest. Ezt követően az adminisztrátor hölgy körbevezetett és bemutatott az osztályon. Az osztályvezető főorvostól pedig kaptam egy beosztást, hogy a hétköznapokon hányra kell bemennem és mikor melyik részlegen kell jelentkeznem. Alapvetően rugalmas volt és figyelembe vette, hogy engem mi érdekel jobban és mi kevésbé.

Érdekes volt megtapasztalni, hogy mik a hasonlóságok és mik a kiugró eltérések az amerikai és a magyar egészségügyi rendszer között. Ami leginkább megragadt bennem, hogy a vérvételekre külön embereik vannak, akik egész nap a kórházat járják és teljesítik az elrendelt vérvételeket. Az ultrahang-vizsgálatokat sem orvosok végezték, erre is van külön személyzet, akik nagy gyakorlattal és szakértelemmel végzik ezeket és csak a leleteket és pár kinyomtatott képet mutatnak az orvosnak, aki végül jóváhagyja a leletet anélkül, hogy a beteggel találkozott volna. Természetesen a biztosítási rendszer is teljesen más, ami érdekes módon a betegdokumentációkon is meglátszik, az orvosoknak bele kell írniuk, hogy mennyi időt töltek például a fizikális vizsgálattal és a konzultációval.

Szerencsére az orvosok és a nővérek nagy része kérés/kérdés nélkül is tanított, magyarázott, figyeltek arra, hogy az osztály életének aktív résztvevője legyek. Lehetőségem volt szakrendelésre is menni, ahol szintén sokat tanulhattam, illetve ultrahangozhattam is. Talán az angol nyelv főként tegező formája miatt, vagy csak egyáltalán az amerikaiak mentalitása miatt, úgy éreztem, hogy még az osztályvezető főorvossal is közvetlen viszonyom alakult ki.

A Weill Cornell Medical College gondoskodott arról, hogy ne maradjunk program nélkül, volt olyan est, amikor a külföldieknek be kellett mutatni az anyaországukat, illetve kaptunk meghívót egy jótékonysági koncertre is. Emellett természetesen New York önmagában is számos programot kínált, amiket a lehetőségekhez mérten úgy érzem sikerült maximálisan kihasználnom.

Összességében azt mondhatom, hogy sok hasznos tapasztalatot szereztem a gyakorlaton és bátran tudom ajánlani annak, aki bele mer vágni az ismeretlenbe és fel van készülve a költségekre, mert a megélhetés drágább, mint Magyarországon – természetesen a kórházi ebédlő a külföldi hallgatók előtt is nyitva állt, de egy-egy ebéd még így is 7-10 dollárba került egy nap. Ezekre kell felkészülni és főleg a rengeteg utánajárásra, amit a sok felmerülő kérdés von maga után.